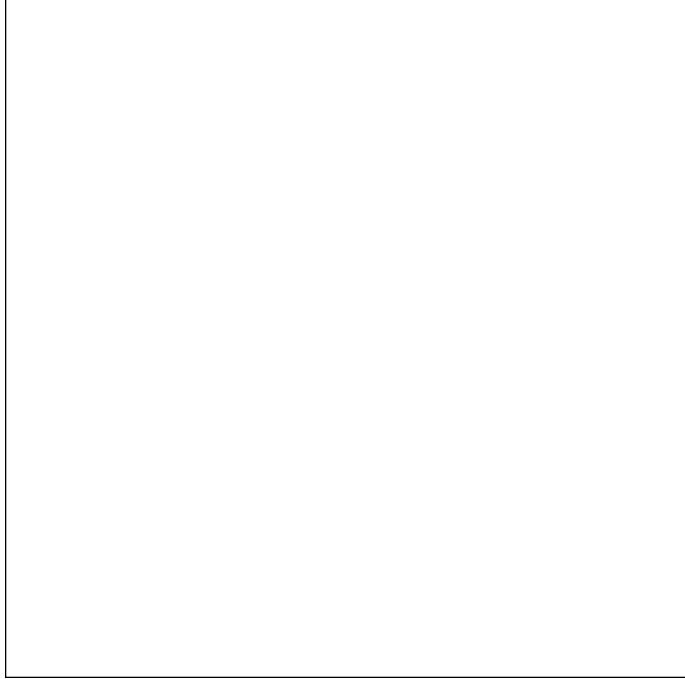

Ο Μαγκόζουε

✎ Lesley Koy!
☑ Wiehan de Jager
📧 Eleni Manou
|| 5
😊 Ελληνικά @1

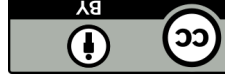

Global Storybooks

globalstorybooks.net

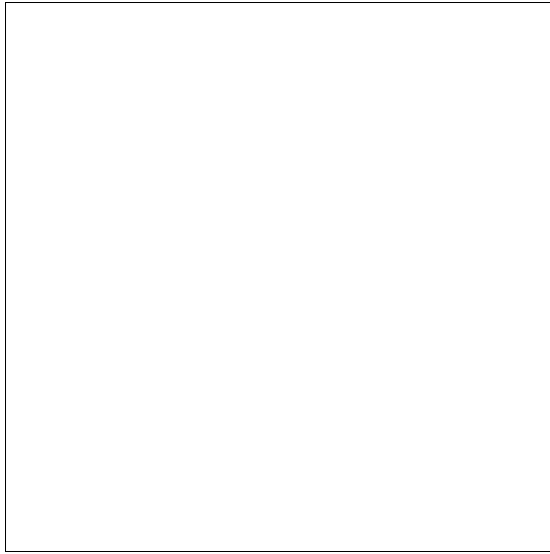
Ο Μαγκόζουε

✎ Lesley Koy!
☑ Wiehan de Jager
📧 Eleni Manou

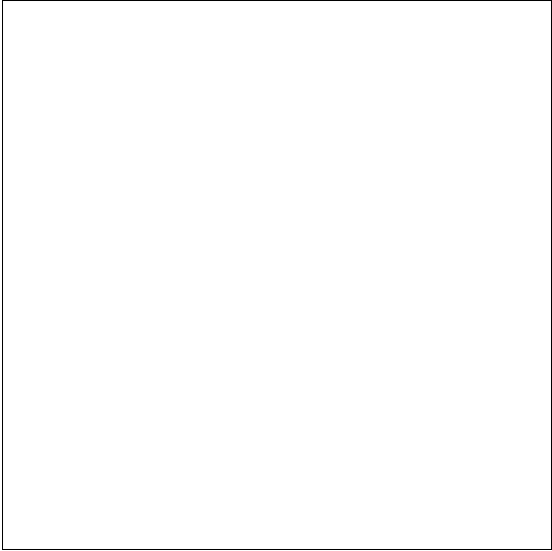
This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

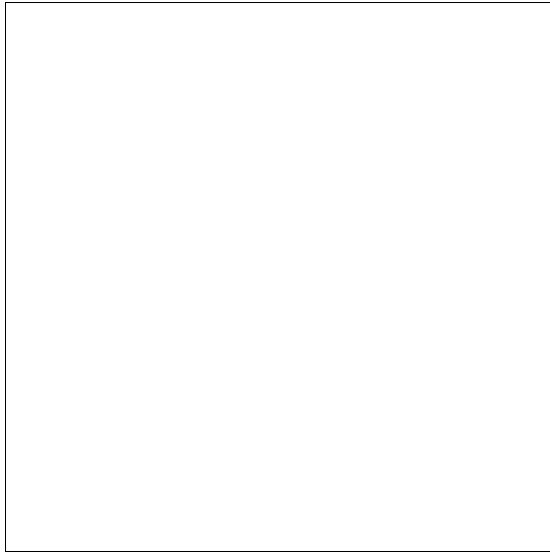

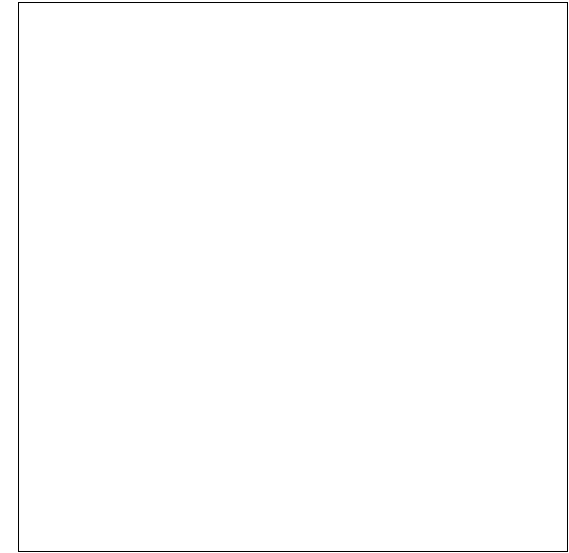
Στην πολυσύχναστη πόλη της Ναϊρόμπι, μακριά από κανένα στοργικό σπίτι, ζούσε μια ομάδα άστεγων αγοριών. Ζήσανε τα αγόρια μέρα με τη μέρα. Ένα πρωί, τα αγόρια μάζευαν τα χαλάκια τους μετά τον ύπνο στα κρύα πεζοδρόμια. Για να διώξουν το κρύο αυτοί άναψαν μια φωτιά με σκουπίδια. Μεταξύ της ομάδας των αγοριών ήταν ο Μαγκόζουε. Ήταν αυτός ο πιο νέος.

Όταν πέθαναν οι γονείς του Μαγκόζουε,
ήταν μόνο πέντε χρονών. Πήγε να ζήσει με
τον θείο του. Αυτός ο άντρας δεν φρόντιζε
το παιδί. Δεν έδινε στον Μαγκόζουε
αρκετά να φάει. Έβαζε το αγόρι να κάνει
πολύ σκληρή δουλειά.

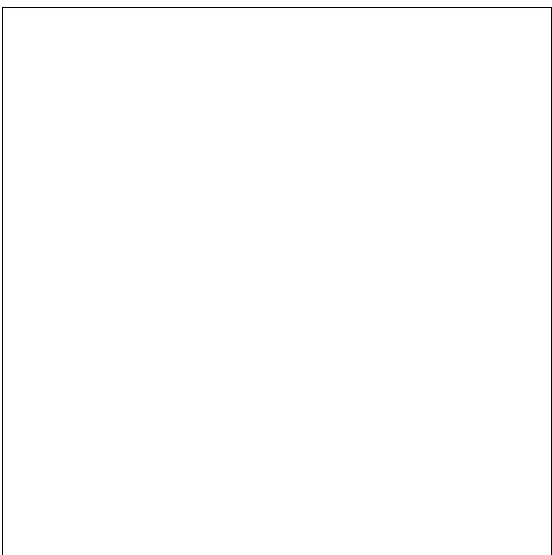
Αν ο Μαγκόζουε παραπονιόταν ή αμφισβητούσε, ο θείος του τον χτυπούσε. Όταν ο Μαγκόζουε ρώτησε αν μπορούσε να πάει σχολείο, ο θείος του τον χτύπησε και είπε: «Εσύ είσαι πολύ χαζός για να μάθεις οτιδήποτε.» Μετά από τρία χρόνια αυτής της μεταχείρισης ο Μαγκόζουε έφυγε από το θείο του. Άρχισε να ζει στο δρόμο.

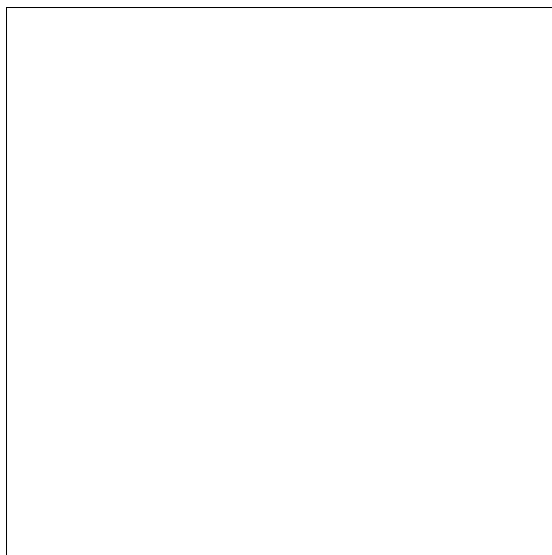
Ο Μαγκόζουε καθόταν στην αυλή στο σπίτι με την πράσινη σκεπή, διαβάζοντας ένα βιβλίο με ιστορίες από το σχολείο. Ο Τόμας ήρθε και κάθισε δίπλα του. «Ποιά είναι η ιστορία;» ρώτησε ο Τόμας. «Είναι για ένα αγόρι που γίνεται δάσκαλος» απάντησε ο Μαγκόζουε. «Ποιό είναι το όνομα του αγοριού;» ρώτησε ο Τόμας. «Το όνομα του είναι Μαγκόζουε» είπε ο Μαγκόζουε χαμογελώντας.

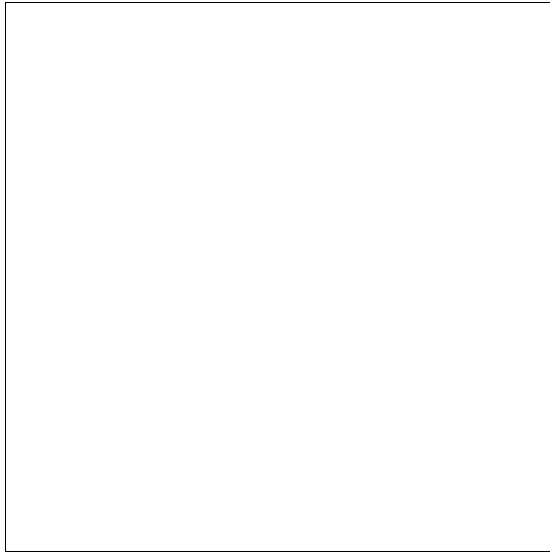
μετά την λήξη:

αποδοτικότητα των εργασιών
δυσκολία στην αντιμετώπιση των
αποδοτικότητας. Η λήξη ήταν
πολύ γρήγορα και απλά
επιτεύχθηκε από τη λήξη, και από τη
συντηρητικότητα από τα λίγα χρόνια που
μπορούσα να προσφέρω. Η ομάδα
αποδοτικότητα, δεν υπήρχε κανείς που θα
μπορούσε να χτυπηθεί. Όταν
φάγαμε. Μερικές φορές συλλαβίζονταν,
καθημερινά μόνο για να πάρουν λίγο
πρωινό από τα αγγεία αρωματισμένα
Η λήξη στο δρόμο ήταν δύσκολη και τα

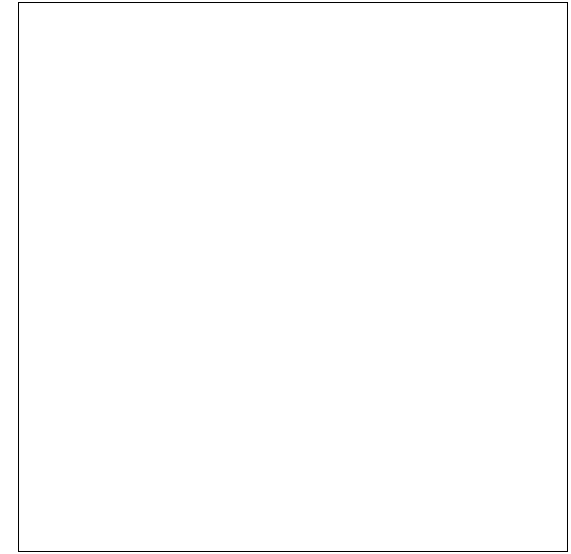

Ο Μακρόζουε αρχισε το σχολείο, και αυτό
ήταν πολύ δύσκολο. Είχε πάρα πολλά να
μάθει. Μερικές φορές ήθελε να
σταματήσει. Αλλά σκεφτηκε για τον φίλο
και τον ποδοσφαιριστή στο βιβλίο με τις
ιστορίες. Ξεχάσει να αναστρέψει, δεν σταμάτησε.

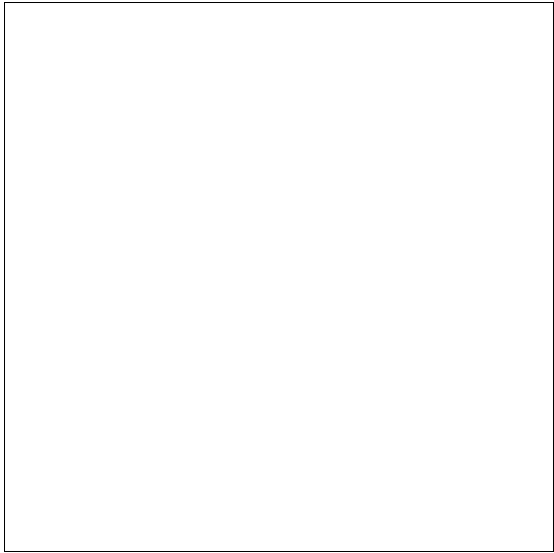

Μια μέρα ενώ ο Μαγκόζουε έψαχνε μέσα στα σκουπίδια, βρήκε ένα παλιό κουρελιασμένο βιβλίο ιστοριών. Καθάρισε τη βρωμιά από πάνω και το έβαλε στον σάκο του. Κάθε μέρα από τότε θα βγάζει συχνά το βιβλίο και θα κοίταζει τις εικόνες. Δεν ήξερε πώς να διαβάσει τις λέξεις.

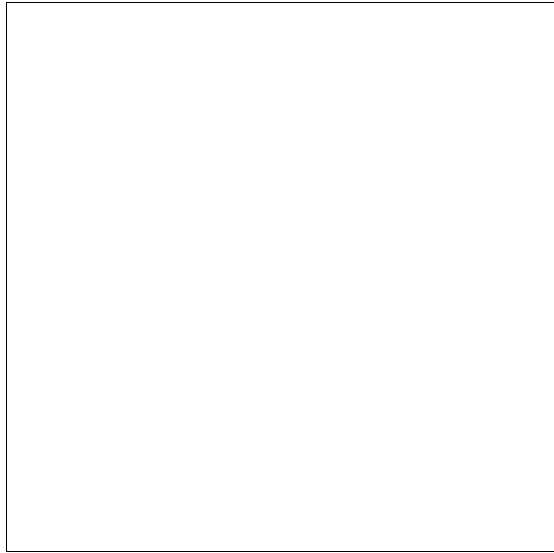

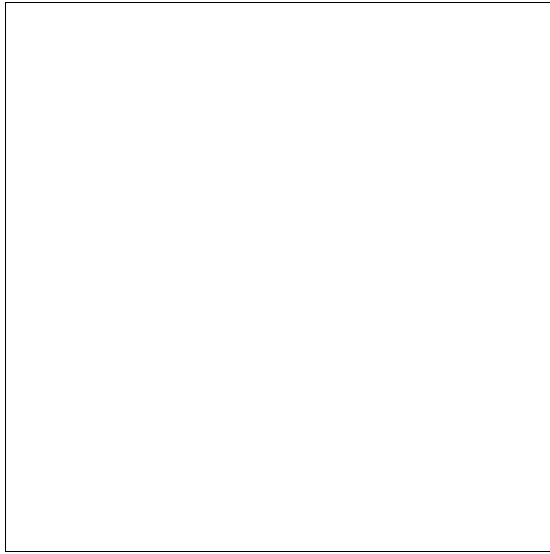
Και έτσι ο Μαγκόζουε μπήκε μέσα σ' ένα δωμάτιο σ' ένα σπίτι με πράσινη σκεπή. Μοιράστηκε το δωμάτιο με δυο άλλα αγόρια. Όλοι μαζί ήταν δέκα παιδιά που ζούσαν σε εκείνο το σπίτι. Μαζί με τη Θεία Σίσσυ και τον συζυγό της, τρία σκυλιά, μια γάτα, και μια γριά κατσίκα.

Οι εικόνες έλεγαν την ιστορία ενός αγοριού που μεγάλωσε να γίνει πιλότος. Ο Μαγκόζουε θα ανεμυθόταν ότι ήταν πιλότος. Μερικές φορές, φαντάστηκε ότι ήταν το αγόρι της ιστορίας.

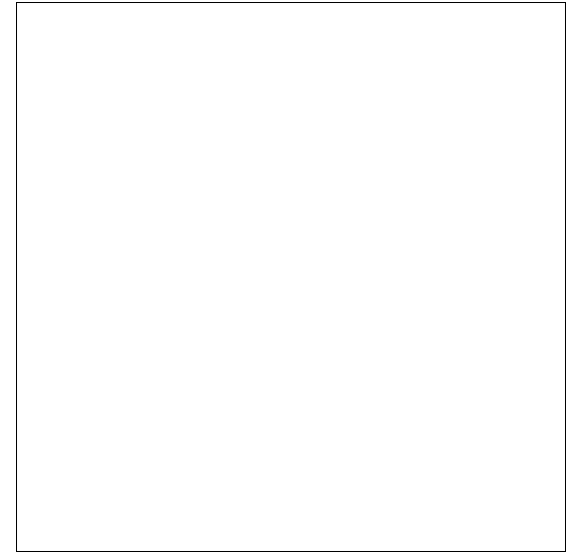

Μοιράστηκε τους φόβους του με τον Τόμας. Με το πέρασμα του χρόνου ο άνθρωπος διαβίωσε το αγόρι ότι η ζωή μπορούσε να είναι καλύτερη στο νέο αυτό μέρος.

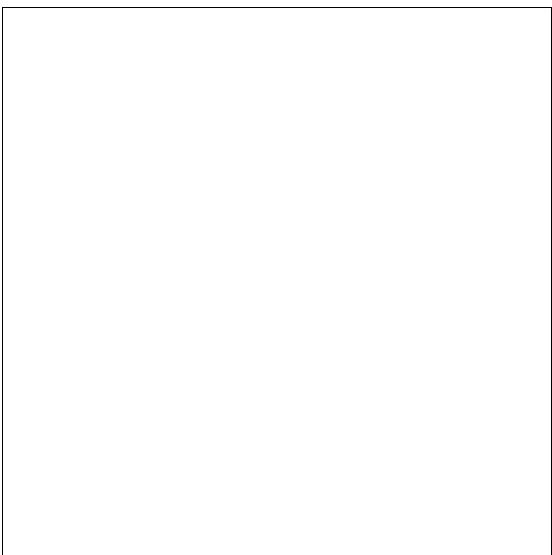

Ήταν κρύο και ο Μαγκόζουε στεκόταν στο δρόμο ζητιανεύοντας. Ένας άντρας τον πλησίασε. «Γειά, εγώ είμαι ο Τόμας. Δουλεύω εδώ κοντά, σ' ένα μέρος που μπορείς να πάρεις κάτι να φας» είπε ο άντρας. Έδειξε ένα κίτρινο σπίτι με μπλε σκεπή. «Ελπίζω ότι θα πας εκεί να πάρεις λίγο φαγητό;» ρώτησε. Ο Μαγκόζουε κοίταξε τον άνδρα, και μετά το σπίτι. «Ίσως» είπε, και έφυγε.

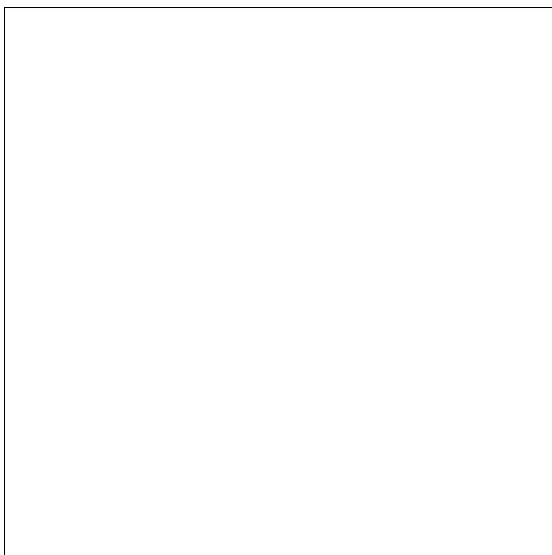

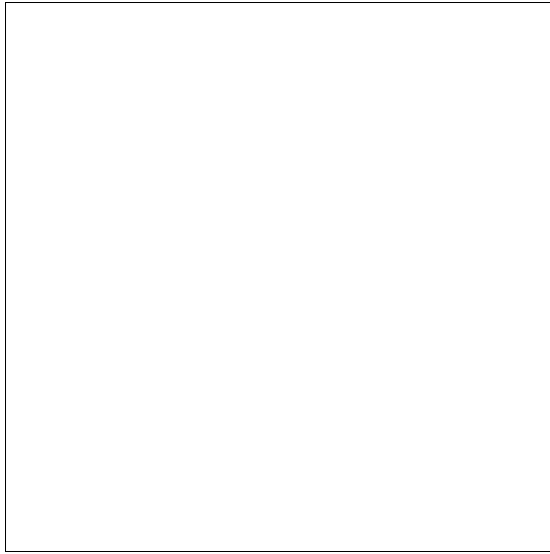
Ο Μαγκόζουε σκέφτηκε για το νέο αυτό μέρος, και για να πάει σχολείο. Τι θα γίνει αν ο θείος του ήταν σωστός και αυτός ήταν πολύ χαζός για να μάθει οτιδήποτε; Κι αν τον χτυπούσαν στο νέο αυτό μέρος; Φοβόταν. «Ίσως είναι καλύτερα να μείνω στο δρόμο» σκέφτηκε.

κατά τους μήνες που ακολουθήσαν, τα
 άσπρα αγόρια συνηθίζαν να βιάζονταν τον
 Τόμας γύρω. Του άρεσε να μιλάει στους
 ανθρώπους, ειδικά στους ανθρώπους που
 ζούσαν στους δρόμους. Ο Τόμας άκουγε
 τις ιστορίες από τις ζώες των ανθρώπων.
 Ηταν σοβαρός και υπομονετικός, ποτέ
 αγενής ή άσεβης. Μερικά από τα αγόρια
 άρχισαν να πηγαίνουν στο κτίρινο και
 μπήκαν στίγιο για να πάρουν φαγητό το
 μεσημέρι.

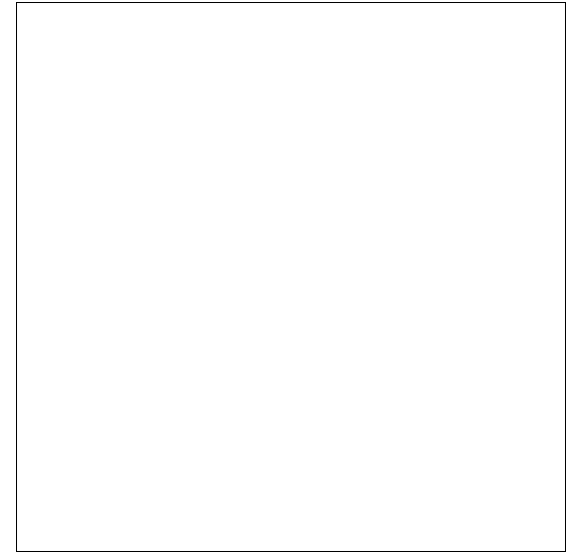

Γύρω στα δέκατα γενέθλια του Μαγκόζουε,
 ο Τόμας του έδωσε ένα βιβλίο με ιστορίες.
 Ήταν μια ιστορία για ένα αγόρι του
 χωριού που μετέλασε για να γίνει ένας
 διάσημος ποδοσφαιριστής. Ο Τόμας
 διάβασε την ιστορία στον Μαγκόζουε
 πολλές φορές, μέχρι που η μαμά είπε:
 «Νομίζω ότι είναι καιρός να πας σχολείο»
 και να μαθεις να διαβάσεις. Τι νομίζεις;» Ο
 Τόμας εξήγησε ότι ήθελε να μείνει που τα
 παιδιά μπορούν να μείνουν, και να
 πηγαίνουν σχολείο.

Ο Μαγκόζουε καθόταν στο πεζοδρόμιο κοιτάζοντας το βιβλίο με τις εικόνες όταν ο Τόμας κάθισε δίπλα του. «Ποιά είναι η ιστορία;» ρώτησε ο Τόμας. «Είναι για ένα αγόρι που γίνεται πιλότος» απάντησε ο Μαγκόζουε. «Ποιό είναι το όνομα του αγοριού;» ρώτησε ο Τόμας. «Δεν ξέρω, δεν μπορώ να διαβάσω» είπε ο Μαγκόζουε ήσυχα.

Όταν συναντήθηκαν, ο Μαγκόζουε άρχισε να λέει την δική του ιστορία στον Τόμας. Ήταν η ιστορία του θείου του και γιατί έφυγε από εκεί. Ο Τόμας δεν μιλούσε πολύ, και δεν έλεγε στον Μαγκόζουε τι πρέπει να κάνει, όμως άκουγε πάντα προσεκτικά. Μερικές φορές θα μιλούσαν ενώ έτρωγαν στο σπίτι με τη μπλε σκεπή.